

ABONAMENTUL

Pe un an . . . 24 Cor.
Pe o jum. de an 12 . . .
Pe trei luni . . . 6 . . .
Pentru România și străinătate:
Pe un an . . . 40 lei.
Pe o jum. de an 20 . . .

TELEFON Nr. 228.

GAZETA TRANSILVANIEI

ZIAR POLITIC NAȚIONAL.

REDAȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA Târgul Inului Nr. 80

INSERATELE se primesc la administrație. Prețul după tarif și învolant.

Manuscrisele nu se înnapoază.

Pressa și bărbații maghiari despre scrisoarea lui Tisza.

Pressa maghiară a primit cu diferite sentimente scrisoarea contelui Tisza adresată Mitropolitului Mețianu. În timp ce presa vieneză, fără deosebire de partide, se întrece în a aduce elogiul contelui Tisza, ziarele maghiare o comentează cu mai multă rezervă și o aprobă numai cu jumătate gură, ba multe din aceste ziare ca „Bud. Hirlap”, „Pesti Hirlap”, „Pesti Naplo” și „Alkotmány” dau expresiune chiar unei nelăcrederi vădite față de noua acțiune a contelui Tisza, punându-și întrebarea: dacă concesiunile lui Tisza nu sunt o răsplătă prea bogată pentru împlinirea unei datorințe patriotice? Aproape toate ziarele aceste își rezervă de altfel dreptul de a discuta scrisoarea contelui Tisza din punctul de vedere al statului unitar național maghiar, când se vor cunoaște amănunțele propunerilor semnalate în scrisoare. La ce concluzii vor ajunge la timpul său aceste ziare putem ușor prevedea cunoscută fiind mentalitatea soviniștă a presei ce stă în serviciul imperialismului maghiar.

Aceiași mentalitate se observă de altfel și la bărbații politici maghiari, cari până acum au ținut să-și fixeze prin ziare punctul lor de vedere în fața reformelor puse în perspectivă de Tisza.

Într-un interview acordat ziarului „Magyar Hirlap” contele Andrassy Gyula, după ce aprobă dispozițiile privitoare la amnestie, spune între altele:

„... Celelalte dispoziții, cari privesc chestia naționalităților sunt chestii politice atât de per eminențiam politice și ating atâtea sentimente și patimi, stau în legătură atât de întinse cu luptele mari politice din trecut și ating chestiuni de viață ce compoartă o însemnată atât de mare pentru statul național maghiar, încât n-am curajul să le apreciez în zilele grele de azi în merit.”

De încheiere contele Andrassy, atât de curajos de altfel cu alte prilejuri, își rezervă dreptul de a aprecia scrisoarea lui Tisza, după ce

se vor publica amănunțele reformelor puse în vedere.

O altă apreciere caracteristică face scrisoarei lui Tisza contele Baththyány Tiadár.

Am citit — zice Baththyány — cu o surprindere extraordinară documentele pactului între contele Tisza și Românii. Cred, că drumul, pe care a pășit Tisza, ne duce de-a dreptul la federație. Față de aceasta ne incumbă datorința patriotică, ca drept răsplătă pentru vitejia maghiară să pretindem garanții pentru tot ce e înomnis necesar în interesul independenței statului național maghiar și din punctul de vedere al unei constituțiuni moderne, democratice și liberale.

Precum vedem cercurile maghiare nu par de loc încântate de noua inițiativă a contelui Tisza și iși dau pe față neîncrederea față de dănsul găsind că prin eventuale concesiuni s'ar știrbi caracterul statului național maghiar și s'ar deschide drumul spre federație a popoarelor din Ungaria.

Atitudine corectă.

După cum aflăm în unele ținuturi bărbați mai influenți din societatea maghiară au contemplat să țină maghiarii și românii consfătuiri comune pentru a binevenita pe contele Tisza din prilejul inițiativei sale cunoscute referitoare la rezolvirea chestiunii românești și în acest scop s'au și adresat la intelectualii români.

Aceștia însă foarte firește au răspuns, că le-ar părea bine, dacă s'ar înfăptui înțelegerea frățească între maghiarii și românii, dar fără de știrea și îndrumarea conducătorii partidului național român nu pot să participe la nici o manifestare politică.

Cloacire între greci și bulgari. O telegramă a agenției bulgare comunică următoarele:

Trupele dela granița grecească au atacat Mercuri pe neașteptate pe granițel bulgari în cinci puncte deosebite din județul Nevrokop. S'au tras focuri de ambele părți pe toată linia până seara.

Perderile nu se cunosc.

SITUAȚIA pe câmpul de războiu.

Azi dimineață am primit dela biroul de presă al prim-ministrului următoarele comunicate oficiale telegrafice:

Luptele din sudul Monarhiei.

Budapesta 12 Nov. Eri am continuat urmărirea inamicului pe întreagă linia de luptă, în timp ce ne-am hărțuit cu rezerva de acoperire a acestuia rezervă, care se înșănțuise în pozițiile întărite pregătite mai dinainte. În general am ajuns până la linia Natucani-Novosello a înălțimilor dinspre răsărit dela Osecina. Dușmanul e în plină retragere spre Kozelieva și Valievo, unde piloții noștri au zărit o mulțime de vehicule de muniții de tot felul, cari eschid ori ce comunicație.

Afară de munițiile capturate, pe cari le-am anunțat eri, am mai luat dela dușman încă 4 tunuri, 14 cară de muniții, o coloană de muniții, mai multe magazinuiri de muniții și articoli alimentari, corturi precum și alt material de războiu. Numărul prizonierilor încă nu ni-e cunoscut.

Luptele din nordul Monarhiei.

Budapesta 12 Noemvrie n. Pe câmpul de operații dela ost n'au avut loc eri ciocniri mai însemnate afară de lupta victorioasă, pe care am câștigat-o la Kominek față de un întreg corp de cavalerie. Am respins detașamentele dușmane de ecleraj, cari voiau să spioneze mișcările trupelor noastre.

Trupele noastre și-au dovedit din nou puterea de rezistență și vitejie, de care sunt capace mai ales acum, în timpul operațiilor din urmă.

Luptele anglo-franco-ruso-germane.

Budapesta 12 Noemvrie n. Din marea cartier general german se comunică oficial cu data de azi:

Trupele noastre au respins peste Yser pe dușmanul, care înaintase peste Nieuport până la suburbiul

Lombarteyde. Tărmlu ostic al Ypresului e curățit de dușman până la mare.

Ofensiva noastră de dincolo de Canalul Yser, spre sud dela Dixmuiden progresează.

Deasemenea înaintează și trupele noastre din ostul Yserului.

În total am făcut prizonieri peste 700 de Francezi și am capturat 4 tunuri și 4 mitralieze.

Spre vest dela pădurea Argonnes, precum și în pădurea însăși, am respins toate atacurile inamice.

Pe câmpul dela ost cavaleria noastră a respins atacurile violente ale cavaleriei rusești covârșitoare la număr.

Organele noastre bisericești despre scrisoarea contelui Tisza.

„Telegraful român.”

Publicând aceste două scrisori, de importanță foarte mare, după cum vor putea constata cetitorii înșiși din cuprinsul lor, trebuie să ne exprimăm bucuria, că ne-a fost dat să vedem, cum un ministru-prezident ungar, de înțelepciunea domnului contele Ștefan Tisza, vine să recunoască în publicitate, în termeni atât de elogiși, valoarea și loialitatea neamului nostru românesc, vitejia soldaților români, arătați și în războiul de acuma, ca în cele din trecut, și să recunoască îndreptățirea poporului român din patria aceasta comună la beneficiile statului. Luând în considerare, că din câți miniștri ungari s'au perondat la guvernul patriei noastre în cursul vremilor trecute, nici unul n-a avut curajul să recunoască în public valoarea, vrednicia, și loialitatea poporului nostru, precum și vitejia soldaților noștri pe câmpul de războiu, în felul cum o face aceasta domnul ministru-prezident, contele Ștefan Tisza, în scrisoarea sa publicată mai sus, trebuie să recunoaștem și noi, că enunțările din scrisoare formează un mare eveniment, care ne umple de încredere, pentru că prin ele ai se pune în vedere cu adevărat începerea unei ere noue, eroarea unui viitor mai bun, mai frumos, mai fericit. E de dorit și de așteptat acum, ca și celelalte organe publice din patrie, toate, se apredese după adevăratul lor înțeles vederile domnului ministru-prezident se țină cont de ele și să se acomodeze lor, conlucrând toate la realizarea dorințelor exprimate și la acordarea modestelor drepturi puse în vedere din

partea domnului ministru-prezident pe seama poporului nostru. Pentru că din trecut avem trista experiență, că multe din bunele intenții ale guvernului au fost zădărnice tocmai de cel chemați (! N. Red.) să le pună în aplicare.

„Unirea”

„Not — obiectivi cum suntem — credem că pe contele Tisza la facerea declarațiilor sale, în primul rând l-a îndemnat dorința lui veche și constantă, de a înfăptui înțelegerea româno-maghiară. Dar admitem în același timp, că și considerații de politică externă își vor fi avut rolul lor la publicarea acestei scrisori.

Fie cum va fi, rămâne totuși adevărat, că inițiativa contelui Tisza își are a sa mare importanță pentru viitoarea dezvoltare a chestiunii noastre românești din patrie și că prin urmare pentru noi e un eveniment îmbucurător, constituind o nouă etapă și un augur al unui viitor mai fericit.

Acestei convingeri îi dă expresiune și venerabilul mitropolit dela Sibiu în al său răspuns, declarându-se gata a-și da concursul său pentru stabilirea deplinei armonii, dintre cele două elemente: români și maghiari.

Foșia noastră a fost întemeiată pentru apărarea drepturilor bisericii și neamului nostru, apoi pentru cultivarea și promovarea armoniei și bune înțelegeri, dintre popoarele patriei noastre. În direcția aceasta vom lucra și în viitor, cerând totdeauna cu strălucita de fier egală îndreptățire și pentru neamul nostru românesc. ale cărui virtuți le recunoaște și constată acum și dl ministru prezident.

O binefăcătoare a fondului ziaristilor. + Iuliana Stoica de Hațeg.

Lugoj, 11 Noemvrie 1914.

Date fiind greutățile de comunicație, abia astăzi am primit anunțul funebru, când deja de 5 zile este înmormântată, că la Orșova s'a stins din viață înainte cu o săptămână, un suflet nobil, care mai ales în recunoștința ziaristilor români din Ungaria, va fi veșnic pomenit: Dna Iuliana Stoica de Hațeg, care încă în viață fiind, a donat fondului ziaristilor români frumoasa sumă de zece mii coroane, având a se administra separat ca fond, care va purta numele nobiliei Donatoare și al fericitului ei soț.

Cum nu ni-s'a dat putința a lua

Din aforismele lui Schopenhauer.

Relative la filosofia sa.

— Urmare. —

Goethe îmi spunea odată, că el la curtea ducesei Amelia da oamnelor curții să joace pe scenă piese de ale sale atunci scrise, fără ca vreunul din ei să cunoască mai mult decât rolul său propriu. Piesa, în întregul ei era tuturor necunoscută, și astfel reprezentarea ei chiar pentru actori era ceva nou. — Este oare viața noastră altceva decât o asemenea comedie? Filozoful este unul, care adună datele ei statistice, ca s'o poată cunoaște cu atât mai bine.

Când o cugetare îmi umplea mintea, o fixam în scris pentru sine. Din asemenea propoziții, cu puțin var și ciment, sunt compuse operele mele. Pentru aceea nu sunt seci și plicticoase ca ale acelor, cari, după un plan conceput dinainte, scriu pagină după pagină, până ce fac o carte.

Ceea ce-mi garantează adevărul și, prin urmare, trănicia filosofemelor mele este, că nu le-am făcut eu, ci s'au născut ele de sine. Sunt născute la momente, când ori ce voire, adică ori ce simțământ și interes personal erau adânc adormite în mine, și întele-

gența, fără un scop anumit, deplin liberă, privea lucrurile și oamenii așa cum sunt. Cu voirea dispărea și personalitatea: pentru aceea individul sau persoana mea nu era aci în joc.

Eu am întrebunțat în operele mele numai ce scriam în asemenea momente, ca simplu privitor și martor. Ele sunt produsul curat al inteligenței care, după deosebite grade, e aceeași pentru toți; pentru aceea adevărul lor va fi recunoscut odată de toți. Nepăsarea și nerecunoașterea contemporanilor nu mă descurajază.

Mie îmi este între oameni, cum îi era lui Isus din Nazaret, când chema pe ucenicii săi, cari toți dormeau.

Lucrarea rațiunii mele, adică cugetarea mea spuse în cuvinte sau noțiuni, nu e pentru filosofia mea altceva decât ceea ce pentru pictor este partea tehnică a artei, este însăși zugrăvirea, conditio sine qua non. Însă timpul activității adevărate filosofice, adevărat artistice, sunt minulele, în cari vedeam lumea în mod curat obiectiv, neinteresat prin simțurile și inteligența mea, prin intuițiune. Aceste minule vin de sine, fără voia și oarecum fără știrea mea. Rezultatul lor e pus târziu după aceea, numai din memorie, în noțiuni, cari sunt numai o expresiune a intuițiilor, din cari sunt abstrase.

Cea mai mare plăcere posibilă a omului e cunoașterea intuitivă a adevărului.

Lucrurile sunt pentru spirit ceea ce este plectrul pentru liră. Când spiritul meu era în punctul culminațiunii sale, când împrejurări favorabile puneau creierul meu în cea mai înaltă activitate: orice priveam era pentru mine o revelațiune, și-mi doștepta un șir de cugetări vrednice de a fi scrise și le scriam.

Acum când sunt bătrân, che va mancando l'entusiasmo celeste, (astăzi sunt de 38 de ani), se poate întâmpla să am înainte o madonă de a lui Rafael, și să nu-mi spună nimic. Plectrul sunt lucrurile, lira este spiritul. Când mă aflam dăunăzi într-o sală luminoasă, cu multe obiecte și cu mai mulți oameni, cugetam, ceea ce face așa de luminoasă această sală, nu este lumina, sunt capetele, și ochii oamnelor, pentru că creierul desfășură spațiul, îi fixează marginile, pune lucrurile la locul lor, și face să le vedem. Lumina e numai tare încărcat n'ar face nici-o pustiire. Lumina și lucrurile sunt numai plectrul, spiritul este lira.

Iubitul meu prieten, nu uita că tu ești un filosof, chemat dela natură pentru aceasta și pentru nimic alt-

ceva. Nu umbra dar pe căile filistrilor,*) pentru că tu nu poți fi un filistru; chiar dacă ai voi n'ai putea fi nici odată, ai rămânea numai un semifilistru, un lucru neisbitut.

Filistru se simte bine în viața sa; el nu vrea, și chiar dacă ar voi nu se poate înălța mai pe sus de ea.

Filozoful (— și credem că și altor oameni, d. e. artistului, omului virtuos — Trad.) nu e de ajuns o asemenea viață; el renunță la ea, nu caută a se bucura de foloasele, ce i-ar putea aduce; se mulțamește a o privi din depărtare în întregul ei, și a o portreta. În aceasta își desfășură puterile, și aceasta e partea cea mai bună a vieții sale. În cât pentru persoana sa, el dă portretul vieții zicând: iată un lucru, care eu nu-l voesc.

Au vrut să explice urmarea lucrării din motive ca urmarea efectului din cauză, și neisbitud au socotit-o ca o lucrare cu totul deosebită, urmată din voință liberă sau din liberul arbitriu. Tot așa au explicat și (fizicianii și fiziologii) viața animală din electricitate și chemism, și acestea din mecanism: adică totdeauna fenomenul cel mai apropiat din cel mai depărtat, cel mai nemijlocit din cel mijlocit, esența lucrului din manifestările, din formele văzute ale lui. Eu am luat calea opusă:

*) Filistru, în Germania, e omul care trăsește numai pentru viața materială, care nu e condus decât de interese egoistice.

Traducătorul.

din modul, cum lucrează motivul asupra voinței, să înțelegi cum lucrează cauza asupra efectului; din mișcările corpului tău produse de motive, și numite greșit libere sau volnice, să înțelegi mișcările vegetative sau organice, produse fără motive, adică din cauze; din acestea înțelegi întregă viața naturii, și înțelegi chemismul și mecanismul naturii neorganice; adică din lucrarea motivelor asupra voinței tale proprii înțelegi lucrarea cauzelor în toate fenomenele naturii, din fenomenul nemijlocit înțelegi pe cel mijlocit, din cel de aproape pe cel depărtat, din cel desăvârșit pe cel nedesăvârșit, din ființa în sine a lucrurilor sau din voință înțelegi fenomenul sau manifestarea ei.

Aceasta e originalitatea învătăturii mele, prin care ea stă în contrast cu toate celelalte anterioare ei, și schimbă din fundament metoda cercetării. Din tine să cunoști natura, nu pe tine din natură.

Aceasta e principiul meu revoluționar.')

*) Maxima greacă, citată arată că autorul se gândea la Socrate, care a făcut a ceeași revoluțiune în filosofia greacă. „Cunoaștete pe tine însuși”, era principiul fundamental al filozofiei sale și prin aceasta el chema luarea aminte a filozofilor naturalști dela studiul naturii din afară la studiul naturii omenoști. — Traducătorul.

(Va urma).

parte la inmormantare si a ne exprima acolo in mod cuvenit si demn recunoscinta noastra, negrept va prinde Epitropia fundatiei ziaristilor primul prilej pentru a se prezenta la mormantul din Orsova si a da defunctei onoarea ce i-se cuvine.

Donatiunea este perfectă si numai unele formalități sunt de implinit, cari au întârziat din cauza stărilor excepționale in cari ne aflăm. Iar publicarea actelor s'a amânat anume până după implinirea acestor formalități...

Adânc întristata familie a dat următoarele note:

Cu inima cuprinsă de durere anunțăm tuturor rudelor, amicilor și cunoștințelor încetarea din viață a preafidului nostru surori și mătușă a doamnei.

Iuliana Stoica de Hațeg născută Iacobescu,

care după lungi și grele suferințe și-a dat nobilul suflet în mâinile Creatorului în vârstă de 76 ani, Joi, în 5 Noemvrie st. n. la 10 ore seara.

Rămășițele terestre ale scumpei decedate se vor depune spre vecinica odihnă în cimitirul rom. gr. or. din loc. Sâmbăta în 7 ort. la 2 ore p. m.

Orsova, la 6 Noemvrie st. n. 1914

Fie-l țărâna ușoară și memoria eternă! Elena Gogolțan și Ecaterina Demetrovici, ca surori. Traian Hențu, inv. penz. ca nepot. Sara Hențu, născ. de Stoica, ca nepoată. Alexandrina Hențu, strănepoată. Elena și Dănilă Stoica de Hațeg nepoți Anton Iacobescu, nepot de văr. George, Pais și r. major. I. r. nepot de văr.

Întregim aceste date ale anunțului ca următoarele note prinse în fugă, având Epitropia fondului ziaristilor noiștră să întreprindă această schiță biografică și să publice în Analele sale și fotografiile Doamnei și soțului ei de altă dată nume nemuritor va fi legat fondul de sece mil cor. trecut în administrarea Fondului ziaristilor români din Uagada.

Date Biografice.

Tatăl doamnei Iuliana Stoica de Hațeg:

Tatăl ei a fost protopopul Dimitrie Iacobescu, născut în Valeaboului lângă Caransebeș, ca fiu de preot, în anul 1846 patriarhul sârbesc Ralaciei l-a exmis în comna Bocșa-montană, unde tot poporul trecuse la unire spre a-l îndupleca să treacă îbrăși la legea noastră străbună, ceace, după multă osteneală în decurs de 17, an a și reușit.

Protopopul Dimitrie Iacobescu în anul revoluționar (1848-49) a suferit foarte mult pentru sentimentele lui românești. Ura față de acest protopop era așa de mare, încât puțin a lipsit, că nu l-au spânzurat.

În anul 1849 a fost administrator protopopesc în Oravița, iar în anul 1850 a ajuns la Mehădia ca protopop; în această calitate a servit 23 ani, până la anul 1873, când a răposat. De Șagusa a fost foarte iubit iuptând foarte mult pentru reorganizarea diecezelor între Români și Sârbi.

Bărbatul Doamnei: Isala Stoica de Hațeg:

Născut în luna lui Martie 1830, Ca fiu de grănițer, în etate de 17 ani, a intrat în armată și ca voluntar în anul 1847 a mers în Italia, unde a ajuns sergent-major, venind acasă din Italia și aflându-se coroana ungurească acasă lângă Orsova pe teritoriul comunei Tufăr, a luat parte în compania de găli, care a dus coroana găsită pe la anul 1853 la Viena. Tot pe timpul aceluia intrând armata austriacă în România, la această campanie de asediere

a luat parte și dânsul, mergând la Galați, de unde la începutul lui Novembre 1854 s'a retrors în patrie în societatea locotenentului Hudovschki, acest din urmă fiind grav bolnav.

În 12 Novembre 1854 s'a cununat în Mehădia cu Doamna: Iuliana Stoica de Hațeg; după 8 zile s'a întors iarăși în Galați la batalionul său, unde a stat până la 12 Iulie 1855, când apoi dimpreună cu batalionul a venit înapoi; după aceea a mai servit în armată 2 ani, de aici a trecut la administrația militară (Militär-Verwaltung) unde având după un serviciu de câțiva ani, a trecut la Caransebeș în calitate de cancelar pe lângă tribunalul grănițesc, aici a stat până la desființarea graniței. După desființarea graniței militare a intrat la oficiul de dare în calitate de ofițant cl. I, unde a servit mai mulți ani și după aceea a trecut la pensie.

După pensionare a fost ales de primar comunal în comuna Mehădia, ca primar a servit 8 ani și în acest interval a fost ales de deputat la sinodul eparhial din Caransebeș, precum și de deputat la Congresul nostru național bisericesc.

La îndemnul d-lui general Doda a abzis de primărie și a mers la Comunitatea de avere din Caransebeș ca ofițant, unde a servit 20 ani și pensionându-se, după pensionare la 9 luni a răposat.

Doamna Donatoare: Iuliana Stoica de Hațeg:

Protopopul Dimitrie Iacobescu a avut trei fiice, anume cea mai mare e Donatoarea, născută în luna lui Februarie 1838; cea mijlocie e doamna văd. Elena Gogolțan fost-a soție a mariorului în pensie răposat: Alexandru Gogolțan; cea mai mică e doamna văd. Ecaterina Demetrovici, fost-a soție a d-lui Costa Demetrovici răposat, fost controlor la căile ferate române în România. Doamna Stoica nu a avut și nu are copii.

Amele surori ale marimosei Donatoare sunt încă în viață, trăind împreună cu sora mai mare - acum defunctă - până în ultima minută a vieții ei, în cea mai complectă armonie.

O viață nobilă s'a stins. O inimă mare a încetat a mai palpa. Dar fapta generoasă îi va păstra amintirea în vecl.

A fost o damă de o cultură superioară, de o minte ageră și cu suflet generos.

A urmărit cu vădit interes toate evenimentele prin cari a trecut în bogata ei viață și a pronunțat sentențe și judecăți, cari ar face și celor mai inteligenți bărbați onoare.

Odihnească în pace!

Memoria ei fie eternă.

Iar pe proaspătul mormânt depunem o lacrimă fierbinte, de durerea pierderii și de recunoștința nobilei fapte, care l-a dat nemurirea.

„Drapelul“.

Un discurs războinic.

Într-o cuvântare rostită la Londra în Casa corporațiilor, primul ministru, dl Asquith, a spus între altele:

Când războiul a început, s'a făcut cunoscut la Constantinopol, după o înțelegere cu aliații noștri, că în cazul când Turcia ar rămâne neutră, imperiul otoman nu ar avea de suferit nimic nici ca integritate nici ca autoritate.

Dar bărbații de stat din Turcia, adânc divizați în păreri lor, nehotărâți în conșiliu, au permis ca interesele cele mai vitale ale statului lor

să fie compromise de amenințările germane precum și de vasele și de aurul german. Au urmat serii de ofențe: mai întâi bombardarea nepermisă a porturilor deschise rusești, apoi năvălirea pe teritoriul egiptean, până când aliații cari au privit cu răbdare fără de pe-reche reparația insultelor și amenințările disimulate, au fost siliți să recunoască în Turcia un dușman declarat.

Acest conflict nu a fost dorit de Anglia, și a fost chiar în contra voinței ei. Nu poporul turc a tras sabia, ci guvernul otoman și putem prevedea că va pieri prin sabie. Nu noi, ci Poarta a tras clopotul de moarte al imperiului otoman.

Anglia nu a avut nici un conflict cu supușii mohamedani ai Sultanului și nimic nu a fost mai departe de gândurile noastre decât de a face o cruciadă în contra credinței lor. Imperiul otoman a comis un suicid și și-a săpat ei însuși groapa.

Vorbind de situația financiară a Angliei, d. Asquith a spus că rezerva de aur a Băncii engleze posedă suma fără precedent de 69 milioane de lire sterlinge (indoit de când războiul a fost declarat). Procentul băncilor e 5 la sută. Prețul alimentelor a rămas normal. Numărul celor fără lucru e mai mic decât cel obicinuit.

Acest conflict va fi o luptă lungă; nimic nu ne va descuraja nici modificarea hotărârile noastre. Nu vom pune spada în teacă decât după ce Belgia va redobândi tot ce a sacrificat, până când Franța va fi complet asigurată și până când dreptățile națimilor mici vor fi stabilite pe niște temelii neatacabile până când, în fine, puterea militară a Prusiei, va fi complect și definitiv distrusă.

Deschiderea corpurilor legiuitoare române. O telegramă oficială din București anunță că deschiderea sesiunii ordinare a corpurilor legiuitoare va avea loc anul acesta ca de obicei în ziua de 15 Nov. v. a. c.

Industria Statelor. Biroul de corespondență al prim ministrului ne trimite cu data de azi următorul comunicat telegrafic:

Se anunță din Constantinopol: Iradeaus împărătească, prin care se declară războiul zice între altele:

În 29 Octomvrie, în timp ce o parte din flota otomană manevra pe marea neagră, o parte din flota rusească, despre care am aflat mai târziu, că a fost trimisă, ca să apese mine la intrarea în Bosfor, a conturbat manevrele și a înalțat într'atât că trebuia să considerăm această înaintare ca un act de forțare a strămtorii.

Flota imperială a luat lupta, guvernul otoman însă pentru ca să-și păstreze neutralitatea și în urma acestui incident regretabil s'a adresat guvernului rus cerând o anchetă pentru stabilirea răspunderii. Guvernul rus însă fără ca să ne mai dea răspuns, și-a rechemat ambasadorul și a început ostilitățile ordonând puterilor înarmate, ca să treacă prin mai multe puncte hotarul nostru dinspre Erzerum. În acelaș timp și guvernul englez și cel francez și-au rechemat ambasadorii în-

capând ostilitățile, atâcând în consecință flota anglo-franceză Dardanelele, iar câteva cruciștoare engleze au bombardat Akaba. Deoarece aceste puteri au declarat, că se consideră în stare de războiu cu imperiul otoman, punându-mi nădejdea în sprijinul Celui Atotputernic ordon declararea de războiu.

Iradeaus e semnată de Sultan și contrasemnată de toți miniștrii.

ȘTIRI

- 31 Octomvrie v. 1914.

Ofițeri români distinși.

Monitorul Oastei Nr 81 publică o nouă serie de ofițeri și soldați decorați între cari și pe următorii Români:

Crucea militară pentru merite cu decorațiunea de războiu pentru ținuta vitejească dovedită în fața dușmanului s'a conferit căpitanilor Cornelius Savu din statul major general și Mihail Nicula din reg. de inf. 50, locotenentului Teodor Stancovici din reg. de inf. 6 și sublocotenentului Bugen Arie din reg. de inf. 34.

Maj. Sa a permis să poarte „Crucea de fer“ cl. II, conferită de împăratul Wilhelm, căpitanului Teodor Angel în batalionul de pioneri Nr 3 comp. 3.

Pentru casa de lectură Dr. Al. Bogdan un dascăl din Zărnești a contribuit suma de 10 cor. ca un omagiu deosebit adus caracterului integru al nebulatului defunct.

Primescă: maximosul donator sincerile noastre mulțămite. — Direcțiunea școalelor medii gr. or. român din Brașov.

Universitatea din București a hotărât ca, în cursul lunii Decembrie, să țină o ședință festivă în Memoria Regelui defunct Carol I. Ședința se va ține în localul Fundațiunii universitare Carol I. după un program pe care directoarea îl va alcătui din vreme.

Aeroplane franceze de asupra Dardanelor. O telegramă din Constantinopol anunță că Marea au fost semnalate două aeroplane franceze avolând de asupra întăriturilor Dardanelor. Aeroplanele au aruncat câteva bombe asupra fortului Ceanao-Cale dela intrarea strămtorii fără însă a pricinui nici o pagubă. După puțin timp, aeroplanele au dispărut în zare.

Cununie. Silvia Popovici și Ioan Nemes absolvent de teologie ne anunță actul cununiei lor, ce se va celebra în Biserica gr. cat. din Solomon la 22 Noemvrie st. n. 1914 la oarele 3 d. a. Solomon (Gorbó Salamon) Novembre 1914.

Necrolog. Cu profundă durere aducem la cunoștință, că neuitatul nostru coleg Dr. Avram Sădean profesor de limba și literatura română la institutul pedagogic gr-or. român din Arad, locotenent reg. ung. în regimentul 8 de honveni, a murit moarte eroică pe câmpul de războiu din Gallia, în al 34-lea an al etății și al 7-lea al activității sale rodnice în serviciul școlii noastre. — Binecuvântată fie memoria lui în vecl!

Ar ad, 28 Octomvrie (10 Noemv.) 1914. — Corpul profesoral dela institutul ped-teol. gr-or. rom. din Arad.

Nu se mai trag clopotele prin comune aproape de hotarul Sârbiei. Prea Sfinția Sa Dr. M. Cristea, Episcopul Caransebeșului, a dat următoarea circulară:

Comanda Militară din Ralc Pânatului cere, pentru cuvinte înșurate, a se înceta deocamdată trag clopotelor dela bisericile noastre, comunele de pe teritoriul cercurilor pretoriale dealungul Dunărei de Jos: Orsova, Moldova-nouă, Biserica-albă și Cubin.

Fiindcă în aceste zile de război, toți suntem datori a ușura pe toate căile scopurile urmărite de comanda militară, rândum potrivit și cu recer-carea comisariului reg. 24 Oct. n. ca: până la alte îndrumări, să nu să tragă la nici un prilej clopotele dela bisericile noastre din orașul Biserica-albă și din comunele de pe teritoriul cercurilor pretoriale de mai sus.

Oficiile parohiale să facă pașii de lipsă pentru ținerea acestor îndrumări, spre a înouințura neplăcerile ce ar putea izvoră din neținerea lui.

Apollo-Blo. Program pentru Sămbătă și Duminică: Brațele Dunării (Vedeti), Polidor se întoarce (Umor), Petru cel obraznic (Umor), Dumitru ca bucată (Umor), Micul Aventurier (Dramă), Inlocuit Comedie în 2 acte. >Mirza< dramă în 3 acte.

Aviz. Avem onoare a vă aduce la cunoștință On. noastre clientele și On. public, că institutul nostru este designat din partea înaltului ministere de finanțe ca loc de subscripțiune publică pentru împrumutul de război. Prospectul de a fi contras de către stat: prospectele și condițiunile mai detaliate să vor publica în curând; atragem însă de pe acum atențiunea On. public, că acest împrumut de stat, pe lângă aceea, că servește înalte interese patriotice, mai este din punct de vedere financiar și foarte lucrativ și că institutul nostru stă bucuros în afacerea aceasta la dispozițiunea On. public. Timpițana institut de credit și economie societate, pe acți.

Se caută un ingrijitor de casă. Pentru casa proprie în care se mută ziarul nostru, căutăm de urgență un ingrijitor înșurat, care în același timp să fie și servitorul institutului nostru de editură. Amănunte se pot lua la redacția ziarului nostru. Sunt preferenți: cel care are copii, sau cei mult 1-2.

Aviz abonaților și clientelei noastre.

Aducem la cunoștință abonaților noștri abonați precum și onor. publici români că în ziua de 2/15 Noem. a. c.

atelierul nostru tipografic precum și redacția și administrația ziarului „Gazeta Transilvaniei“ vor fi mutate

în casele proprii din Strada Prundului Nr. 15 (vis-a-vis de baile de abur).

Începând dela acest termin (2/15 Nov.) rugăm a ni se adresa toate scrisorile și comanda-le la adresa de mai sus.

Diracțiunea Societății în comandită;

„Tipografia A. Mureșianu Branisce et Comp“.

Poșta redacției.

V. M. din K. Căminuș scrie: Mă gândim pentru informațiunea trimisă.

Proprietar: Tip. A. Mureșianu Branisce & Comp. Redactor responsabil: Ioan Lăcea.

A V I Z.

Primum subscripțiuni sub condiții originale pentru

Împrumutul de stat r. u. 6% din anul 1914, liber de dare.

(Împrumut de războiu.)

care se emite acum.

Cu prospecte relative precum și cu ori ce fel de lămuriri cu privire la acest împrumut stăm cu plăcere la dispoziția Onor. public.

BANCA DE SCONT TRANSILVANĂ SOCIETATE ANONIMĂ, FOȘTA MIHALOVITS & NUSSBÄCHER

BRASOV

TRABUL TIPOGRAFIEI A. MUREȘIANU BRĂNȘCĂ & COMP. BRĂȘOV.